

Dialog med profesorjem ateistom in študentom Muslimanom

حوار بين طالب مسلم وپروفيسور ملحد

(Slovenian-سلوفيني)

2013 - 1435

IslamHouse.com

Dialog med profesorjem **ateistom** in študentom **muslimanom**

Pričujoče besedilo je prevod iz knjige „**Who is the monkey**¹?“. Potrjuje resnico o muslimanskem verovanju glede izvora ljudi. Je bistvena in potrebna žepna knjiga za vse tiste, ki želijo razumeti koncept o izvoru človeškega življenja v islamu.

Spodnji scenarij se odvija v neki izobraževalni ustanovi:

„Dovolite, da vam razložim problem, ki ga ima znanost z Bogom ...“ Profesor, ateist, za trenutek postane pred razredom in prosi novega študenta, da vstane.

„Ti si musliman, kajne, sinko?“

„Da, gospod.“

„Torej verjameš v Boga?“

„Absolutno.“

„Ali je Bog dober?“

„Seveda! Bog je dober!“

„Ali je Bog vsemogočen? Ali Bog lahko naredi karkoli?“

„Da.“

Profesor se nasmehne, prepričan v svoje znanje, in za trenutek razmišlja.

„Eno vprašanje zate: recimo, da se tukaj nahaja bolna oseba, ki jo lahko pozdraviš. Zmožen si to narediti. Ali bi ji pomagal? Bi poskusil?“

„Da, gospod. Poskusil bi.“

1 "Kdo je opica?" (Op. prev.)

„Torej si dober ...“

„Tega ne bi rekel.“

„Zakaj pa ne?! Ti bi pomagal bolni in onemogli osebi, če bi lahko ... Pravzaprav bi večina od nas to naredila, če bi lahko ... Bog pa ne!“

[Ni odgovora.]

„On tega noče, mar ne? Moj brat je bil musliman, ki je umrl zaradi raka, čeprav je prosil Boga za ozdravitev. Kako je ta Bog lahko dober? Mi lahko odgovoriš na to vprašanje?“

[Ni odgovora.]

Stari profesor postane sočuten.

„Ne znaš mi odgovoriti, mar ne?“

Profesor spije požirek vode iz kozarca, ki je bil na njegovem katedru, tako da bi dal učencu čas, da se sprosti. V filozofiji je potrebno nove osebe obravnavati počasi.

„Greva od začetka, mladenič. Ali je Bog dober?“

„D...d...a.... Da.“

„Ali je Satan dober?“

„Ne.“

„Od kod pride Satan?“

Študentu se zatika: „Od ... Boga ...“

„Tako je. Bog je ustvaril Satana, mar ne?“

Profesor potegne prste skozi svoje čedalje redkejše lase in se obrne k svojemu občinstvu, nasimhajočim se študentom.

„Dame in gospodje; mislim, da se bomo v tem semestru zelo zabavali.“

Ponovno se obrne proti muslimanu.

„Povej mi, sinko, ali obstaja zlo na tem svetu?“

„Da, gospod.“

„Zlo je povsod, ali je tako? Ali je Bog ustvaril vse?“

„Je.“

„Kdo je torej ustvaril zlo?“

[Ni odgovora.]

„Ali obstajajo razne bolezni na tem svetu? Nemoralnost? Sovraštvo? Grdost? Ali vse te grozne stvari obstajajo na tem svetu?“

Študent se prestopa: „Da.“

„Kdo je vse to ustvaril?“

[Ni odgovora.]

Nenadoma profesor zavpije na študenta: **„KDO JE VSE TO USTVARIL? POVEJ MI. PROSIM TE!!!“** Profesor je prišel pred študentov obraz in tiho, s smrtnim glasom izustil: **„Bog je ustvaril vse zlo, mar ne, sinko?“**

[Ni odgovora.]

Študent poskuša zdržati ob profesorjevem izkušenem pogledu, ampak mu to ne uspe.

Nenadoma se predavatelj umakne in začne krožiti pred razredom kot star, samozavesten panter.

Razred postane zmeden, na nek način hipnotiziran.

Profesor nadaljuje: „Povej mi, kako to, da je ta Bog dober, če je ustvaril toliko zla v vsem tem času?“ Profesor z rokami naredi krog, kot da bi tako zajel zlobo celega sveta.

„Vse sovraštvo, nasilje, bolečino, vse mučenje, vse nepotrebne smrti in grdo, vse trpljenje; vse to je ustvaril Bog po celem svetu. Mar ni tako, mladenič?“

[Ni odgovora.]

„Mar ne vidiš, da je vsepovsod? Ha?“ Profesor zastane. „Ne?“

Profesor se nagne k študentu in zašepeta: „Ali je Bog dober?“

[Ni odgovora.]

„Ali verjameš v Boga, sinko?“

Študenta glas izneveri in z zlomljenim glasom zamomlja: „Da, profesor, verjamem.“

Stari mož žalostno strese z glavo: „Znanost nas uči, da imamo pet čutil, s katerimi prepoznavamo in opazujemo svet okoli nas. Ti nisi nikoli videl Boga, ali si ga?“

„Nisem, gospod. Nikoli nisem videl Boga.“

„Potem nam povej, če si kdaj slišal svojega Boga?“

„Ne, gospod, nisem.“

„Ali si kdaj začutil svojega Boga, okusil svojega Boga ali Ga povohal? Torej, ali kakorkoli čutno zaznavaš svojega Boga?“

[Ni odgovora.]

„Odgovori mi, prosim.“

„Ne, gospod. Bojim se, da ne.“

„Ti se BOJIŠ ... da ne?“

„Ne, gospod.“

„Ampak še vedno verjameš Vanj?“

„Da ...“

„To pa je VERA!“ se profesor modro nasmehne nemočnemu učencu. „Po empiričnem, čutilnem in demonstrativnem protokolu znanost pravi, da tvoj Bog ne obstaja. Kaj boš rekel na to, sinko? Kje je tvoj Bog zdaj?“

[Študent ne odgovori.]

„Sedi, prosim!“

[Musliman se usede v navideznem porazu. Ampak Allahova pomoč prihaja in skorajšnja zmaga je neizbežna.]

Drugi musliman, ki nosi versko kapico, in ima brado ter je po oblačilih z lahkoto prepoznaven kot musliman, dvigne roko. „Profesor, ali lahko nekaj povem?“

Profesor se obrne k njemu in se nasmehne: „Ah! Še en musliman v predhodnici. Kot vidim fundamentalist. Pridi, pridi, mladenič! Podaj poslušalcem nekaj prave modrosti!“

Muslimanski študent ignorira profesorjev sarkazem, pogleda po učilnici, počaka, da pridobi pozornost študentov, nato se obrne k profesorju:

„Gospod, postavili ste nekaj zanimivih vprašanj. Z vašim dovoljenjem, gospod, bi odgovoril na vsako vprašanje posebej. Taka tema se mora obdelati logično in znanstveno, ne pa čustveno. Prvo vprašanje, na katero želim odgovoriti, je vaša osnovna doktrina, ki zanika Božji obstoj. Iz te doktrine izhaja, da je vesolje nastalo zaradi Big Banga (teorija o Velikem poku) in da so ljudje nastali z evolucijo. Mar ni to vaše verovanje, profesor?“

„Sinko moj, tega ni potrebno pojasnjevati. Za to imamo precejšnje število znanstvenih dokazov. Kaj želiš povedati?“

„Ne bi želel hiteti. Uporabimo logiko, razum in pravilen znanstveni argument. Za uvod bi želel dodati, da besedo ‘doktrina’ uporabljam zavestno, ker zastopniki psevdo-znanosti uporabljajo to besedo, da bi predstavili ateizem kot religijo. Imam vprašanje za vas, profesor: Na tem svetu imamo milijone in milijone petard, nabojev in bomb. Ali ste slišali, da je kakšna eksplodirala sama od sebe, ali priznavate, da je poleg sestavin, ki se nahajajo v eni posodi, potreben še mehanizem za detonacijo, da bi povzročil eksplozijo? To pomeni, da morata biti prisotna dva dejavnika. Prvi: prave sestavine v pravih količinah v ustreznem okolju. Drugi: nekdo, ki bo sprožil eksplozijo, pa naj je to z vžigalico, udarno iglo neke pištole ali so to električne iskre. Na primer, ko bi nekdo rekel, da je naboj, ki ga je držal v roki, eksplodiral sam od sebe in ubil neko osebo v neposredni bližini, ali bi katerikoli znanstvenik sprejel tako neumestno izjavo?“

„Seveda ne. Kaj hočeš povedati?“

„Torej, če od nas želite, da verjamemo, kako je vse nastalo zaradi Velikega poka, da je masivna eksplozija nastala sama od sebe, ne da bi nekdo 'pritisnil na sprožilec', 'prižgal vžigalico' ali izzval 'električno iskro', nam pojasnite, kako to, da ni manjših eksplozij po svetu brez zunanjega faktorja? Vsaka znanstvena trditev mora biti ponovljiva, da se jo lahko sprejme.“

Profesorjeva usta so se odprla, ampak izustil ni ničesar.

"Prav tako vemo, da je z znanstvenega vidika nemogoče, da bi materija ustvarila samo sebe. Za primer vzemite to leseno mizo. Ne obstaja sama od sebe. Ustvaril jo je nek zunanji faktor. Niti drevo ni nastalo samo po sebi. Drevo je nastalo iz semena, ki je bilo vsajeno v zemljo in za tem negovano. To seme je prišlo iz nekega vira, a ni prišlo samo od sebe. Nam lahko pojasnite, kako je nastala prvobitna materija? Ta materija, za katero psevdo-znanstveniki pravijo, da je prižgala Big Bang in tako dovedla v življenje prvo živo materijo. Nadaljujmo: zakaj ti zastopniki niso zmožni reproducirati tega dogodka v laboratoriju? Profesor, verjetno veste, da mora imeti vsak znanstveni argument možnost, da se ga da reproducirati, da bi s tem dobil znanstveno priznanje."

"Sinko, naivno bi bilo razmišljati, da lahko reproduciramo isti fenomen. Energija, ki je bila sproščena pri Big Bangu, je bila ogromna, nam pa je pristop k tolikšni količini energije onemogočen, drugače bi tudi mi lahko ponovili ta fenomen."

"Profesor, niste nam pojasnili, kdo je ta, ki je nabavil osnovne sestavine za Big Bang, in ne znate nam povedati, kdo je pritisnil na gumb, kdo je pritisnil na sprožilec ali prižgal vžigalico, da se je zgodil Big Bang. Od kod izhaja ta velika količina energije, o kateri govorite? Poskušajte zdaj odgovoriti, profesor! Odgovorimo zdaj z znanstvenega vidika! Da, profesor, potrebno je veliko VERE v učenje psevdo-znanosti, ki jo tolmačijo njeni zastopniki, da bi tako slepo verjeli v teorijo Big Banga. Ali pričakujete od nas, da odvržemo prave znanstvene principe, da bi verjeli v ves ta hokus pokus na slepo, ko pa obstajajo definitivni znanstveni principi?"

[Ni odgovora.]

"Če nimate nič proti, profesor, rad bi prešel na vprašanje o doktrini evolucije, kot je razglašena s strani predstavnikov psevdo-znanosti. Se zavedate dejstva, da ni prikazanih fosilov, ki bi povezali poreklo človeka direktno z opičjim, in da nenehno raziskujejo tisto, kar je znano kot "manjkajoči člen" oziroma "Missing Link"?"

"Tako je, ampak obstaja veliko drugih dokazov ..."

"Se opravičujem, ker vas prekinjam, profesor. Priznate, da direkten člen, ki bi povezal človeka in opico, ne obstaja. Prav tako bi morali priznati, da ne obstajajo fosili, ki prikazujejo definitivne korake prehoda opice v človeka. Prepričan sem, da tudi vi poznate poneverbo iz Piltdowna, profesor?"

"Piltdown ...? Piltdown ...?"

"Dovolite, da vam osvežim spomin, profesor. Nekaj fosilov je bilo odkritih v nekem angleškem mestecu Piltdown. Ostanke teh fosilov so pokazali vse karakteristike manjkajočega člana iz verige evolucije, in to je v bistvu tisto, kar so iskali zastopniki psevdo-znanosti in ateizma. Cel svet je bil prepričan in zaverovan v to, celo skeptiki so bili prepričani – vse dokler po štiridesetih letih ni bilo razjasnjeno, da je nekdo iz bratstva znanstvenikov-zastopnikov ponarejal fosile z namenom, da dopolni manjkajoči člen. To je bila ogromna laž, velika napačna trditev, ki so jo vaši zastopniki izumili, da bi tako poskušali prevarati svet, da je religija ateizma resnična in da je človek nastal iz opice! Če želite razlago na to temo, si preberite delo profesorja Tobiasa iz Južne Afrike – glede podrobnosti te poneverbe."

Profesor je prebledel. Še vedno ni imel pripomb.

"Ko že govorimo o ponarejanju, profesor, ali veste, kaj je plagiat? Ali bi lahko pojasnili razredu, kaj je plagiat?"

Profesor, oklevajoč, odgovori: "Plagiat je, ko nekdo vzame tuje delo in se podpiše, kot da je to njegovo lastno delo."

"Tako je. Hvala vam, profesor. Če bi se spustili v iskreno in resnično raziskovalno delo, bi videli, da so zahodni narodi plagirali vsa RESNIČNA znanstvena dela muslimanov, kar so nadgradili in posredovali kot svoja 'odkritja', in to je pripeljalo do razvoja moderne znanosti. Ni mi treba verjeti na besedo. Pišite na naslov: "Center za znanstvene študije", Al-Humera, Muzzamil Manzil, Dodhpur, Aligarh, Indija. Z veseljem vam bodo poslali vso bistveno literaturo, ki potrdi to dejstvo."

Zdaj je razred popolnoma pozoren in nekateri si naglo zapišejo naslov.

"Vrnimo se nazaj k teoriji evolucije, ki jo zastopniki psevdo-znanosti spodbujajo na svetu. Hrbtenica vseh njihovih doktrin je koncept 'naravne selekcije'. To pomeni, da so se vrste prilagodile spremembam v okolju s spremembo morfologije in fiziologije. Te spremembe so se kasneje genetsko prenesle na prihodnje generacije, kar jim je zagotovilo preživetje. Vrste, ki se niso prilagodile spremembam, so izumrle. Klasični primer je primer dinosavrov, ki se niso mogli soočiti z manjšimi in bolj gibčnimi živalmi, ki so se čudežno 'razvile'. Zatorej so večje in počasnejše živali izumrle, medtem ko so manjše in hitrejše živali preživele. Torej, med postopkom evolucije so odvečni deli izginili, kot denimo rep in kremplji, in te živali so zamenjala brezrepa bitja z rokami, ki so lahko držale predmete, končni rezultat pa je človek. Vi to doktrino sprejemate, profesor, mar ne?"

Ubogi profesor ne ve, ali naj prikima ali ne, saj mu ni jasno, iz katerega kota pride naslednji salvo.

"Dajmo, dajmo, profesor! To je temeljni kamen doktrine o evoluciji, s katero vaši zastopniki perejo možgane nepazljivi množici. Izzovimo to psevdo-znanost s pravo znanostjo. Profesor, ali je kakšen znanstvenik v svojem laboratoriju uspel ustvariti novo vrsto živih bitij z nadzorom in menjavanjem stanja okolice? Zapomnite si, znanost lahko prizna materialne doktrine samo, če se lahko reproducirajo."

[Ni odgovora.]

"Seveda se to ni zgodilo, četudi so velikokrat poskusili. Gremo še en korak naprej: vemo, da judje obrezujejo svoje moške potomce takoj po rojstvu. Prav tako vemo, da to obrezovanje neprekinjeno prakticirajo že od časa Abrahama (Naj je Božji mir z njim). Rezultat je bil, da so se nekateri vzorci bolezni spremenili. Katerikoli moški otrok s podedovano nagnjenostjo h krvavitvam bi umrl od krvavenja in tako se ta bolezen ne bi prenesla na naslednjo generacijo. Ali se strinjate s tem, profesor?"

Profesor vneto prikimava, misleč, da gre to dejstvo v njegovo korist.

"Torej, profesor, povejte nam, zakaj se po tisočih letih obrezovanja še dalje vsi moški potomci rojevajo enako, zakaj se judovski fantki ne rodijo obrezani? Kožica na moškem spolnem udu ni izginila, po doktrini naravne selekcije vaših zastopnikov pa bi le moralo biti nekaj znakov, da se kožica zmanjšuje! Se strinjate, profesor?"

Ubogi profesor samo zbegano strmi predse, ne vedoč, kaj ga je 'zadelo'.

"Profesor, ali imate otroke?"

Nekako olajšan, da se je tema spremenila, poskuša pridobiti nazaj prejšnjo samozavest. "Da, imam. Imam dva sina in eno hčerko." Profesor se je celo uspel nasmehnuti, ko je omenil svoje otroke.

"Profesor, ste jih vi dojili, ko so bili dojenčki?"

Začuden nad tem očitno neumnim vprašanjem profesor izjavi: "Kakšno neumno vprašanje! Seveda jih nisem! Moja žena jih je dojila."

"Profesor, ali so vaši zastopniki ateisti kdaj odkrili kakšnega moškega, ki doji otroka?"

"Ponovno, še eno neumno vprašanje. Samo ženske dojijo dojenčke."

"Profesor, ne da bi vas slekel, sem prepričan, da imate dve bradavici, kot tudi vsak drugi moški. Zakaj te bradavice niso izginile, ker so odveč? Po teoriji naravne selekcije bi tako brezkoristne zadeve kot bradavice pri moškemu morale izginiti že pred več kot tisoči, če ne pred milijoni leti."

Muslimanski študent govori mehko, ne kriči, ne spušča se profesorju v obraz. "Prepričan sem, da bi se, kolikor se vzamejo za osnovo verodostojni znanstveni dokazi in ne teorije psevdoznanosti, strinjali z mano, da je teorija evolucije velika bedarija."

Profesorjev obraz spremeni barvo in nemočno nepovezano mrmra.

Muslimanski študent se z nasmehom obrne k ostalim študentom: "V bistvu, če nadaljujemo, lahko izjavimo, da kdorkoli veruje, da je potomec opice, mora biti tudi eden od njih!"

Potrebni je bilo nekaj trenutkov, da je razred razumel njegovo igro besed v tej izjavi, a ko so dojeli, so se gromko nasmejali.

Ko so se nehali smejati, se je muslimanski študent obrnil k profesorju in nadaljeval: "Obstaja veliko število lukenj v teoriji evolucije, tako da pušča kot sito. Kakorkoli že, čas hitro mineva, mudi se mi v molilnico, tako da ne moremo omeniti vseh njihovih mitov. Lahko preidemo na temo o morali, ki ste jo omenili, ampak prej pogledjmo poanto o smrti vašega brata zaradi raka. Če ste razburjeni zaradi njegove smrti, potem ste popolnoma nori. Vsa človeška bitja, kakor tudi vsi živi organizmi, bodo resnično umrla, kar je vzpostavljeno dejstvo in v to vsi ljudje verujejo, ne glede na to, ali verujejo v Boga ali ne, in nihče ne more zares nasprotovati procesu smrti. Drugo, ne morete biti tako naivni, da nasprotujete procesu bolezni, naj bo to rak ali neka druga bolezen ali pa nesreča itd., saj je bolezen uvod v proces smrti. Vaš ugovor izvira iz vašega napačnega prepričanja, da "dobrota" lajša bolečine, povzročanje trpljenja pa je "kruto". Če bi bilo temu tako, profesor, potem se morate strinjati z mano, da so najbolj kruti ljudje na svetu pravzaprav medicinski znanstveni raziskovalci, ki uporabljajo živali za svoja grozna raziskovanja. Prepričan sem, da se zavedate, kako je na tisoče in tisoče živali izpostavljenih tisočerm različnim mučenjem in trpijo tisoč agonij, da bi znanstveniki dokazali ali ovrgli neko medicinsko ali znanstveno trditev. Mar niso taki eksperimenti kruti? Ali mi še sledite, profesor?"

Profesor izgleda prav bolan. Muslimanski študent stopi k njemu in mu prinese vodo.

"Profesor, želel bi vam postaviti še eno vprašanje. Se zavedate izpita, ki ste ga dali študentom, da bi lahko prešli v naslednji razred?"

Profesor le prikima.

"Študent se mora žrtvovati, celo živeti daleč od doma, da bi lahko obiskoval fakulteto ali srednjo šolo; mora se odpovedati vsem domačim udobnostim;

naloženo mu je delo; odpovedati se mora prostemu času in spancu, da se lahko pripravi za izpit; nato pa ga čakajo grozno težka vprašanja, na katera mora odgovoriti, in prav tako je lahko mučen pri ustnem izpitu, pri čemer mora inštituciji še plačati, da ga uvrsti v ta mučen proces! Mislite, da to ni kruto? Ali je profesor 'dobra' oseba, ker študentu povzroča duševno in fizično trpljenje?"

"Ne vidim vaše poante. Seveda inštitucija in profesor delata učencu uslugo tako, da ga spremljata skozi proces treninga, zato da bi se kvalificiral v svoji strokovni smeri. Samo kratkovidna oseba bi nasprotovala temu, da morajo študenti pisati izpite, ne glede na njihove žrtve."

Muslimanski študent žalostno strese z glavo. "Profesor, kako je zanimivo, da lahko razumete potrebo po testu in izpitu, kadar ju vi pripravljate, a ob tem ne vidite iste modrosti, ko Bog postavi teste in izpite za Svoja stvarjenja. Vzemimo za primer vašega brata: da je zdržal test boleznin in umrl z vero (mi to imenujemo 'iman'), bi bil obilno nagrajen v Raju za vse trpljenje, ki ga je prestal na tem svetu. Tako bi bil nagrajen, da bi si zaželel, da bi trpel še stokrat bolj, da bi bila njegova nagrada še večja - nagrada, ki je človeško oko ni videlo in si je um ni zamislil! Na žalost bi 'samo kratkovidna oseba' in neuka oseba nasprotovala temu testu, ki ga je Bog postavil Svojim stvarjenjem, ki niso pozabila, kakšne nagrade čakajo tiste, ki bodo uspešni."

"Raj? Uh! Ali ste videli Raj, se ga dotaknili, ga povohali, okusili ali občutili? Po pravih empiričnega, preizkusnega in demonstrativnega protokola znanost pravi, da tvoj Raj ne obstaja."

"K temu se bomo vrnili kasneje, če bo Bog dal. Zdaj pa nadaljujmo. Povejte mi, profesor, ali obstaja toplota?"

Profesorju se je zopet vrnila samozavest. "Da, obstaja toplota."

"Ali obstaja mraz?"

"Da, obstaja tudi mraz."

"Ne, gospod, ne obstaja!"

Profesor je začudeno pogledal v prazno. Študent pojasnjuje: "Lahko imate veliko toplote, še več toplote, super toplote, mega toplote, bele toplote, ali – na nasprotnem polu – manj toplote ali nič toplote, ampak ne moremo imeti ničesar, kar bi poimenovali 'mraz'. Lahko pridemo do temperature 236 stopinj pod ničlo, kjer ni toplote, ampak ne moremo izpod tega. Ne obstaja 'mraz', ker drugače bi lahko šli še naprej od 237 stopinj pod ničlo. Vidite, gospod, 'mraz' je beseda, ki jo uporabljamo za opis odsotnosti toplote. Mraza ne moremo meriti. Toploto lahko izmerimo s toplotnimi enotami iz razloga, ker je toplota energija. Mraz ni nasprotje toploti, ampak je samo odsotnost toplote."

Tišina. Sliši se padec nalivnika.

Študent nadaljuje: "Ali obstaja tema, profesor?"

"To je neumno vprašanje, sinko. Kaj je noč, če ni tema? Kaj nam želiš s tem povedati?!"

"Pravite, da obstaja tema?"

"Da ..."

"Spet nimate prav, gospod! Tema ni subjekt, ampak odsotnost subjekta. To je odsotnost svetlobe. Lahko imamo zatemnjeno svetlobo, normalno svetlobo, močnejšo svetlobo, utripajočo svetlobo. Ko svetlobe ni konstantno, torej ni ničesar, to pa se imenuje tema, mar ne? To je pomen, ki ga uporabljamo za definicijo te besede. V resnici tema ne obstaja. Če bi obstajala, potem bi bili zmožni proizvesti temo v pozitivnem smislu, naredili bi jo temnejšo in jo spravili v posodo. Ali bi lahko zame napolnili kozarec s temnejšo temo, profesor?"

"Nam lahko poveš, kaj je tvoja poanta, mladenič?"

"Da, profesor. Poanta tega je, da je že na začetku vaše filozofsko izhodišče pomanjkljivo in tako je tudi vaš zaključek napačen. Niste znanstveni, ampak ste psevdo-znanstveni!"

Profesor postaja strupen. "Pomanjkljiva!? Kako si drzneš!"

Muslimanski študent je umirjen, govori blago, kot bi govoril majhnemu otroku. "Gospod, vam lahko pojasnim, kaj sem hotel povedati?"

Študenti v učilnici željno prikimavajo. Sama ušesa so jih. Profesor nima druge možnosti, kakor da pristane. "Pojasni ... oh, pojasni ..." Ravnodušno maha z rokami, v občudovanja vrednem prizadevanju za ponovno pridobitev nadzora. Sama prijaznost ga je. Razred je tih, v pričakovanju.

Muslimanski študent pojasnjuje: "Delate na predpostavki dvojnosti, na primer; da obstaja življenje in smrt, dva različna subjekta; dober in slab Bog. Boga razumete kot omejen subjekt, kot nekaj, kar bi lahko izmerili. Gospod, znanstveniki niso zmožni pojasniti, kaj je misel. Pravijo, da bi misel lahko nastala z elektriko in magnetizmom, ampak niso nikoli videli ene misli, kaj šele, da bi jo lahko razumeli. Da nekdo dojema smrt kot nasprotje življenju, bi pomenilo, da ne pozna dejstva, da smrt ne more obstajati kot vsebinski predmet. Smrt ni nasprotje življenja, ampak je odsotnost življenja."

Mladenič vzame z mize nekega učenca časopis in ga podrži v zrak. "Tukaj je eden najbolj pokvarjenih tabloidov te države, profesor. Ali obstaja nekaj, kar se imenuje nemorala?"

"Seveda. Poglejte zdaj ..."

"Ponovno ste se zmotili, profesor. Poglejte, nemorala je samo odsotnost morale. Ali obstaja nekaj, kar se imenuje nepravičnost? Ne obstaja, gospod. Nepravičnost je samo odsotnost pravičnosti. Ali obstaja nekaj, kar se imenuje zlo?" Muslimanski študent zastane za trenutek. "Mar ni zlo odsotnost dobrega?"

Profesorjev obraz postane alarmantne barve. Tako je jezen, da ne more spregovoriti.

Muslimanski študent nadaljuje: "Če obstaja zlo na tem svetu, profesor – in mi vsi se strinjamo, da obstaja – tako Bog mogoče zaključuje nekatere posle s posredništvom zla. Kaj je to delo, ki ga Bog dokončuje? Bog pravi v Kur'anu (sura El-Enbija, 35):

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبَلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِنَّا نُرْجِعُونَ

(Vsako živo bitje bo okusilo smrt! Pošiljamo vam preizkušnje v dobrem in slabem; k nam se boste vrnili.)

Islam nam govori, da se vsak zase odloči, ali bo sprejel dobro ali zlo. Glede vašega vprašanja o Satanu: Od kod pride Satan? Ali ga je ustvaril Bog? V Kur'anu piše, da hudič ni postal demon, dokler ni zavrnil Božjega ukaza in postal sovražnik človeka. Bog pravi v Kur'anu (sura Ibrahim, 22):

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلْمُزُونِي وَلَوْ مَوَّأ أَنفُسِكُمْ مَّا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

(Ko bo vse odločeno, bo Satan rekel: "Božje obljube so bile resnične, moje pa lažne! Toda nikakršne moči nisem imel nad vami; samo klical sem vas, vi pa ste se odzivali. Zato ne grajajte mene, temveč sami sebe. Jaz vam ne morem pomagati, vi pa ne meni. Ni moja krivda, da ste me imeli za Bogu enakega." Nevernike gotovo čala mučno trpljenje!)

Profesor se trudi brzdati: "Kot filozofski znanstvenik ne vidim, da bi to imelo kakšno vezo z izbiro; kot realist popolnoma zanikam obstoj koncepta Boga ali kateregakoli drugega teološkega faktorja kot dela svetovne enačbe, kajti Boga ne moremo opazovati."

"Mislil bi, da je odsotnost moralnega kodeksa Boga eden od najopaznejših fenomenov, ki se dogajajo." Muslimanski študent odgovori. "Časopisi na tem zaslužijo milijarde dolarjev tedensko. Profesor, vi ste poskušali obtožiti za vso zlo tega sveta Boga – v Katerega vi ne verujete –, kar je očitna kontradiktornost. Analizirajmo, kdo je resnično odgovoren za širjenje zla – tisti, ki verujejo v Boga, ali tisti, ki ne verujejo? Osnovno verovanje vsakega muslimana je, da bo oživiljen na Sodni Dan, ko bo odgovarjal za svoja dejanja na tem svetu. Za vsako dobro, ki ga je storil, bo nagrajen, in za vsako zlo bo kaznovan. Vsak musliman veruje, da bo on ali ona odgovoren/na za svoja dela in nobeden drugi ne bo odgovarjal

namesto njega/nje na Sodni dan. Džennet (raj) bo nagrada za vernike, Džehennem (pekli) pa bo bivališče nevernikom, kot tudi grešnim vernikom, ki bodo kaznovani za svoja slaba dela. Profesor, to verovanje je preprečilo neštetim muslimanom, da bi delali slabo. Vsi vemo, da kazen močno odvrča od zločina. Brez tega koncepta ne bi mogli upravljati s stvarmi tega sveta, kot so: razne kazni ali zapor, ki je del vsakega civiliziranega sistema. Na drugi strani obstajajo zastopniki ateizma, ki ne verujejo v te koncepte, ki se omenjajo kot moralna vprašanja. Zanje Sodni dan ne obstaja, niso odgovorni za storjena dela na tem svetu, nimajo ne nagrade ne kazni. Tako sporočilo masam ljudi je jasno, da "če se izmažeš, potem si OK, nimaš kaj skrbeti". Prav po tej logiki tudi trdijo, da greh ne obstaja. Greh v našem kontekstu pomeni nasprotovati Božjim Zakonom – po njihovem je vsak posameznik svoboden, da počne, kar si zaželi, in se mu nič ne more zapisati kot 'narobe'. Dovolite mi, da se izrazim na ta način: ateistični zastopniki trdijo, da Bog ne obstaja. In glede na to, da 'ne obstaja', ne more postaviti pravil, kaj so dobra in kaj slaba dela, zaradi tega prav tako ne more obstajati greh, kajti greh pomeni nasprotovati Božji volji. Zato je človek svoboden, da si napravi svoj lastni zakonik, svoj lastni 'moralni' kodeks, v katerem se moški lahko 'poročijo' z drugim moškim, ženska se lahko 'poroči' z drugo žensko, da se AIDS in druge bolezni razširijo, je OK; nič ni grešnega pri prešuštvovanju in nečistovanju, če so storilci 'soglašujoče odrasle osebe'. Po ateistični logiki se niti incest ne šteje kot greh, če sta oba odrasla, ki se s tem strinjata. Incest je greh, ki je nemoralen, kot ga je vzpostavila religija, medtem ko ste vi, profesor, kategorično izjavili, da 'absolutno ne priznavate koncepta Božjega obstajanja niti kateregakoli drugega teološkega faktorja za del svetovnega faktorja'. Torej je ubijanje otrok v maternicah dobro – to bi bilo uveljavljanje 'pravic', ki jih ima ženska, in tako dalje. Seznam 'pravil,' ki so jih izdali ateistični sociološki psevdoznanstveni zastopniki, je brezmejen. Veličina intelektualne neiskrenosti je taka, da želijo obtožiti Boga za vso razširjeno nemoralo. Poglejmo na zadevo z znanstvenega vidika, profesor. Vzemimo skupino ljudi, ki se zavedajo Božjega obstoja, ki verujejo v Njega tako, kot je treba verovati, in vzemimo skupino ljudi, ki se držijo vaše ateistične veroizpovedi. Objektivno ocenite, kdo širi zlo. Ne želim podrobno razlagati, ampak vsak objektivni opazovalec bi takoj vedel, da skupina, ki veruje v Boga – tista, ki spoštuje Zakon Vsemogočnega za svojo moralno, v bistvu širi dobroto; medtem ko so na drugi strani tisti, ki sami sebi napravijo zakone o 'približni moralni' v bistvu tisti, ki širijo zlo po celem svetu."

Muslimanski študent se malo ustavi, da bi se ta informacija vpila. Oči ostalih učencev so zasijale ob razsvetljenju teh tem. Nihče jim prej ni pojasnil teh pomembnih vprašanj, ampak so jih vzgajali mediji.

"Profesor, presenečen sem, toda ne začuden, zaradi vašega neznanstvenega odnosa do morale. Presenečen sem, ker se kljub temu, da verujete, da je človek nastal iz opice, človek ne obnaša kot žival! Presenečen sem, da čeprav ne verujete v angele, pričakujete od človeka, da se obnaša kot eden od njih sam od sebe, brez pomoči Božjega moralnega kodeksa. Razlog, zakaj pa nisem začuden, da je tako zmedeno razmišljanje mogoče pričakovati od tistih, ki so privrženci lažne veroizpovedi ateizma."

Razred spontano burno zaploska.

"O evoluciji smo že razpravljali, profesor. Ali ste kdaj opazovali evolucijo s svojimi lastnimi očmi, gospod?"

Profesor naredi sesalni zvok z zobmi in nameni študentu tih, kamniti pogled.

"Profesor, glede na to, da nihče ni opazoval procesa evolucije na delu in ne more dokazati, da se ta proces odvija – torej ne poučujete doktrine, ki je naluknjana kot rešeto in ima manjše vrednosti v tem kot katerokoli teološko učenje? To je psevdo-znanost, ne znanost, njeni privrženci pa niso nič več kot skupina nevednih zastopnikov."

Profesor pomodri v obraz. "**Kakšna predrznost!**" Piha in sopiha ter koraka pred razredom gor in dol, ko zopet pridobi samonadzor, reče: "**V luči naše filozofske razprave bom prešel preko tvoje predrznosti, sinko. Ali si zaključil?**" Besede pridejo ven kot sikanje.

"Gospod, ne sprejemate Božjega moralnega kodeksa za odločanje, kar je pravično?"

"Verjamem v to, kar je – to pa je znanost."

"Gospod, se opravičujem, ampak to, v kar verujete, ni znanost, ampak psevd-znanost, vaša psevd-znanost pa je prav tako pomanjkljiva!"

"PSEVDO-ZNANOST ...?! POMANJKLJIVA ...?!" Kazalo je, kot da bo profesor dobil napad. Razred postane hrupen. Muslimanski študent stoji miren z nasmeškom na obrazu.

Ko se razburjenje umiri, učenec nadaljuje: "Vidite, profesor, PRAVA ZNANOST odkriva zakone in oblike, ki jih je Stvarnik vesolja naredil kot sistem delovanja tega vesolja, iz mega pa do mikro, od izmerljivega do neizmerljivega. Psevd-znanost je ateistična religija, ki skuša nasprotovati tem konceptom preko svojih napačnih trditev, manipulacij, statistik, polovičnih resnic itd. Psevd-znanost predpostavlja, da je mitska neimenovana sila – njihova lastna, človeški produkt, lažno božanstvo – povzročila Big Bang in začela proces evolucije, ki je drugačen od tistega, kar se je v resnici zgodilo. Zastopniki te ateistične religije poskušajo opravičiti žlobudranje, ki prihaja od takih zablod, z napačnimi trditvami, polovičnimi resnicami in manipulacijo podatkov. Resnica mora zmagati – resnica logičnega sklepanja, ki jo lahko vsak človek z razumevanjem zaključi, tj.: obstaja samo eden Bog (Allah), Ki je Stvarnik celotnega vesolja. On je ustvaril celoten sistem, v katerem vesolje gladko funkcionira že od nekdaj. Vrnimo se na tisto dejstvo, ki ste ga omenili študentu prej in sem zanj rekel, da ga bom pojasnil malo kasneje. Navedel bom primer, ki ga lahko vsak razume: ali je kdo v razredu, ki je že videl zrak, molekule kisika, atome, profesorjeve možgane?"

Razred bruhne v smeh.

"Ali je kdo slišal profesorjeve možgane, jih povohal, občutil ali okusil?" Nihče ničesar ne reče. Muslimanski študent žalostno zmaje z glavo. "Izgleda, da nihče ni imel nikakršne čutilne zaznave profesorjevih možganov. Dobro, po empiričnih pravilih, izpitnih in demonstrativnih protokolih profesorjeve psevd-znanosti IZJAVLJAM, da profesor nima možganov!"

Profesor zleze v stol. Razred ponovno spusti spontan aplavz.

Študent odide po vodo, da jo ponudi profesorju. Čez nekaj trenutkov si profesor opomore in pogleda študenta. "Vaše žaljivke na noben način ne kažejo na obstoj Boga."

Muslimanski študent odgovori: "Profesor, resnično sam začuden, mislil sem, da boste priznali poraz, ampak vidim, da ste pripravljeni na kazen."

Nekoliko postane, zelo zamišljeno pogleda razred, nato pa profesorja. Z globokim vdihom ponovno nagovori profesorja: "Gospod, ali imate starše – imate očeta in mater?"

"Še eno tvojih neumnih vprašanj. Jasno je, da imamo vsi starše."

"Bodite potrpežljivi, gospod. Ali ste prepričani, da je vaš oče zares vaš oče in da je vaša mati zares vaša mati?"

Profesor pomodri od besa. "Kakšen nesmisel! SEVEDA JE MOJ OČE RES MOJ OČE IN MOJA MATI RES MOJA MATI!" vpije.

Muslimanski študent zastane. Premor se daljša. Nenadoma nastane srhljiva atmosfera, ko učenci sedijo na robu svojih stolov. Muslimanski študent s tihim in dobro kontroliranim glasom reče: "Dokažite!"

Atmosfera je naelektrena. Profesor se ne more več kontrolirati. Njegov obraz se spremeni v vijoličen odtenek. "KAKO SI DRZNEŠ!" Kriči še glasneje, izgubi samokontrolo. "DOVOLJ DOLGO SEM TRPEL TVOJE ŽALJIVKE ...! IZGINI IZ MOJEGA RAZREDA ...! PRIJAVIL TE BOM RAVNATELJU ...!"

Razred obsedi okamnel ob izbruhu. Sprašujejo se, ali bo profesor dobil napad ali možgansko kap.

Muslimanski študent ostane na svojem mestu, miren. Obrnjen proti razredu dvigne roko, prepriča jih, naj ne skrbijo. Obrne se proti profesorju, gleda ga sočutno. Profesor ne more zdržati pogleda. Spusti pogled, jeza se pomiri, vrne se na svoj stol in z rokami podpre glavo.

Po nekaj minutah muslimanski študent ponovno spregovori, zelo blago. "Dragi profesor, nisem namigoval, da vaši starši niso vaši starši. Vse, kar sem poskušal, je bilo to, da pokažem, kako niti vi, niti jaz ali kdorkoli v razredu ni zmožen dokazati, da so naši starši resnično naši starši ali ne."

Popolna tišina.

"Razlog je, da nismo bili prisotni pri naši oploditvi. Nismo bili prisotni, da bi lahko identificirali, čigava sperma je oplodila jajčece v maternici naše mame. Na osnovi besed naših staršev sprejmemo to, da so oni naši starši. Menimo, da so naši starši iskreni, kar se tiče tega vprašanja. Ne dvomimo v njihovo integriteto. Na isti način bodo vaši otroci na osnovi vaših besed verjeli, da ste vi njihov oče in da je njihova mati resnično njihova mati. Mar ni tako, profesor?"

Profesor dvigne glavo. Pogleda muslimanskega študenta. Na njegovem obrazu se prepozna razumevanje, ki ga preveva. Jeza ga zapusti. Zelo počasi ponovi: "Na osnovi besed naših staršev verjamemo, da so oni naši starši ... Mi na osnovi besed naših staršev verjamemo, da so oni naši starši ..."

"Da, profesor. Izjavam drugih moramo verjeti tudi pri mnogih drugih stvareh."

"Ampak," profesor misli, da je našel nekaj v tem argumentu, in reče: "Obstajajo testi, ki lahko potrdijo, kdo je starš, na primer DNK testi."

"Profesor, ponovno ste zgrešili v presojanju. Da, obstajajo laboratorijski testi, ki lahko potrdijo izjave staršev. Kako bi bilo, da bi nekdo šel v laboratorij do enega tehnika in mu rekel: 'Vzemi nekaj kapljic krvi in mi povej, kdo so moji starši.' Laboratorij lahko samo primerja vzorce DNK-ja starša z vzorci DNK-ja potomca, da bi preverili, ali starši govorijo resnico ali ne. Z drugimi besedami, ti testi ne govorijo, kdo so naši starši, ampak samo potrdijo ali izničijo izjave staršev."

Muslimanski študent nadaljuje: "Prav tako kot moramo sprejeti izjavo tehnika, moramo imeti dovolj VERE v njegove tehnične veščine, da bi sprejeli njegovo raziskavo. Vidite, profesor, obstajajo mnoge druge stvari, ki jih moramo sprejeti na osnovi tujih izjav. Obstoj zraka, kisika, molekul ali atoma itn. Ko pride do metafizičnih stvari, iz naših pravih znanstvenih raziskav vemo, da niso bili

nekateri ljudje bolj pošteni in zaupanja vredna od ljudi, ki so bili izbrani za poslance (Resuli). Mi, muslimani, smo pripravljene zastaviti svoje življenje, da bi dokazali, da je Muhammed (naj je z njim Allahov mir in blagoslov) imel absolutno brezhiben značaj. Nikoli ni nikomur lagal. Njegova integriteta je bila taka, da so ga celo odkriti sovražniki poimenovali El-Emin (Resnicoljubni). Če je on rekel, da Bog (Allah) obstaja – pripravljene smo sprejeti besede naših staršev, ko izjavljajo, da so oni naši starši –, moramo v vsej iskrenosti in poštenju sprejeti njegovo besedo, kot moramo sprejeti tudi mnoge druge stvari: obstajanje raja in pekla, angelov, Sodni dan, sojenje za naša storjena dela na tem svetu pred Bogom in mnogi drugi koncepti. Poleg tega dejstva obstajajo še mnoga druga dejstva, ki dokazujejo Božje (Allahovo) obstajanje. Objava, ki se imenuje Kur'an, je za vsakega, ki želi študirati. Kur'an vsebuje specifične izzive za katerokoli osebo s kakršnimkoli dvomom. Skozi teh štirinajstih vekov, odkar je Kur'an objavljen, nihče ni uspel odgovoriti na te izzive. Če nekdo ni pripravljen verjeti takšnemu Poslancu, naj je z njim Allahov mir in blagoslov, potem je zares dvolično, da upa sprejeti izjavo znanstvenika, čigar doktrine se menjavajo, ali verjame besedam naših staršev. Vsako leto se dogajajo primeri na sodiščih, kjer starši zanikajo svoje potomce. Koliko je otrok, ki so oplojeni od neznanega darovalca sperme, ravno tako je veliko število posvojitvev. Statistično obstaja velika možnost, da človek zgreši v izjavi, da so njegovi starši pravi, biološki starši.

Muslimanski študent se obrne proti razredu in nadaljuje. "Psevdo-znanost in vsi tisti, ki verjamejo v psevdo-znanost, trdijo, da je celotno vesolje in vse, kar je v njem, nastalo slučajno. Mar ni ta izjava zelo čudna? Mimogrede, navedel vam bom nekaj primerov o razmerju možnega naključja. Beljakovine, potrebne za življenje, imajo zelo kompleksno zgrajene molekule. Kolikšna je verjetnost, da bi se v organski juhi po naključju izoblikovala najpreprostejša beljakovinska molekula? Po priznanjih samih evolucionistov je ta verjetnost $1:10^{113}$. Vse, kar se zgodi z verjetnostjo $1:10^{50}$ matematiki že odpišejo oz. zanemarijo, kot da se sploh nikoli ne bi zgodilo. Nekatere beljakovine opravljajo vlogo gradbenega materiala, druge delujejo kot encimi. Slednje pospešujejo kemične reakcije v celici. Le-te so vzrok, da celica ne propade. Za delovanje celice pa ni potrebna le peščica, pač pa celih 2000 beljakovinskih encimov! Kolikšna je verjetnost, da bi se jih toliko nabralo po naključju? $1:10^{40000}$! To je tako nepredstavljivo majhna verjetnost, da bi ostala neizvedljiva, tudi če bi organska juha napolnjevala celotno vesolje, priznavajo strokovnjaki. Če ni človek že vnaprej poln predsodkov zaradi splošno

priznanih zamisli ali znanstvene šolske "učenosti" in s tem prepričan, da je življenje nastalo spontano na Zemlji, potem mu mora ta preprosti izračun enkrat za vselej izbiti iz glave še zadnjo misel na to, da bi bilo to mogoče ... Poleg tega je treba upoštevati, da je verjetnost še manjša – manjka namreč še izredno kompleksno zgrajena membrana. Ta je zgrajena iz beljakovinskih, sladkornih in maščobnih molekul, ki uravnavajo odtok in dotok hranil, presnovkov, kovinskih ionov in tako naprej . Nadalje je treba upoštevati še to: kako je prišlo do nastanka nukleotidov, RNK in DNK, ki sestavljajo gensko kodo. V DNK je povezanih pet histonov. Verjetnost, da bi celo najpreprostejši izmed teh nastali sami od sebe, je v razmerju $1:20^{100}$. V še hujših težavah je razvojni nauk, ko gre za nastanek celotne genske kode, ki je sploh pogoj za celično razmnoževanje. V zvezi z beljakovinami in DNK se pojavi paradoks. Tvorba beljakovin je odvisna od DNK. DNK pa ne nastaja brez prej obstoječih beljakovin. So se morda razvijale vzporedno?! Kaj mislite potem, kolikšna je verjetnost, da je celotno vesolje nastalo slučajno? Vemo, da v vesolju ni nereda, vemo, da če bi se vesolje malo prehitro ali malo prepočasi širilo, da bi se sesedlo samo vase. Od kod ta urejenost in skladnost univerzumov, galaksij, zvezd, osončij, kjer se nič med seboj na zaletava? In v tem ogromnem vesolju imamo naše osončje, v tem našem osončju pa je le na našem planetu življenje. Ali ste razmišljali o idealnih pogojih za življenje na planetu Zemlja v primerjavi z drugimi planeti? Koliko dejavnikov je vzrok za normalne pogoje na tem planetu? Na njem živi veliko različnih in zelo kompleksnih bitij. Kolikšna je verjetnost, da je vse to nastalo slučajno? Kolikšna je verjetnost, da se na tem planetu rojevajo ljudje, med katerimi je vsak osebek drugačen z drugačnim DNK in drugačnim prstnim odtisom in drugačno roženico? Zakaj nismo vsi enaki, kot pločevinke na tekočem traku? Bog je v vsakega človeka vgradil občutek Njegovega obstoja, razen če ga posebni pogoji ne odvrnejo od tega. Z drugimi besedami, za verovanje v Boga niso potrebni nikakršni vplivi, temveč so za neverovanje potrebni posebne okoliščine in vplivi. Zato tisti, ki ne verujejo v Boga (ateisti), najpogosteje ne vidijo smisla življenja, živijo v dilemah in dvomih, nenehno si zastavljajo ista vprašanja ... Ateisti so po socioloških raziskavah osebe, ki največkrat storijo samomor. Vzrok in podlaga za moderni ateizem pa so:

- - Votle ideologije, kot so marksizem, frojdzem, filozofija

- · Darwinova teorija o evoluciji (ki je razpadla kot Sovjetska zveza, po modernih znanstvenih analizah molekule DNK)
- · Razočaranost nad Cerkvijo in ostalimi poglavarji, ki so vero uporabljali kot sredstvo za izkoriščanje velikih množic ljudi ter za lastne politične interese
- · Potrebne pokornosti nekim zapovedim, ki te omejujejo in ti prepovedujejo življenje brez meja.'

Muslimanski študent se je obrnil k razredu in rekel: "Dolžnost vsakega posameznika je, da se nauči o islamu. Kur'an je dostopen vsakemu za študiranje, prav tako obstaja veliko literature, ki govori o islamu. Moja dolžnost je, da vas obvestim, kako je edina Resnica islam."

»Ni prisile v vero, prava pot se jasno razlikuje od zablode! Tisti, ki ne verjame v Taguta (lažno božanstvo), a verjame v Allaha, se drži za najčvrstejšo navezo, ki se ne bo prekinila! A Allah vse sliši in ve!«

Po tem, ko sem vas obvestil, je moja dolžnost, da vas pozovem, da se pridružite muslimanskemu bratstvu tako, da sprejmete vero islam.

»Allah je zaščitnik verujočih, On jih vodi iz teme v svetlobo. Zaščitniki nevernikov pa so satani (lažna božanstva) in oni jih vodijo iz svetlobe v temo ...«

To je bil prevod besed Vsemogočnega. Besede, ki sem citiral, so ajeti (verzi) iz Kur'ana.'

Muslimanski študent pogleda na uro: "Profesor in študenti, hvala vam, ker ste mi dali priložnost, da vam pojasnim ta sporna vprašanja. Opravičiti se vam moram, ker zdaj odhajam v molilnico opraviti molitev. Naj je mir s tistimi, ki sledijo Vodilu."

Naj je vsa hvala samo Allahu, Gospodarju vseh svetov!!

Za nadaljnje branje glede islama in padca ateizma lahko obiščete sledeče spletne strani:

www.resnica-haq.com